

Del 2: KLAR intervju med Barbro och Gittan 7 aug 2023

Vi träffar systrarna Barbro och Birgitta Mathiasson en andra gång för att få veta mer om butikerna i området. Återigen sitter vi den gula villans finrum.

B: Barbro Mathiasson

G: Birgitta Mathison

L: Lisa Åkesson

Y: Ylva Berglund

Opaketerat smör och ägg i vattenglas

Y: Vi behöver banda, om det kommer såna här bra saker, att vi inte hade något kylskåp.

B: Smöret hade de i stora högar kan man säga. De skar ju själva. Det fanns ju inte paketerat utan det kommer jag ihåg att de skar upp det man ville ha.

L: Det var inte så mycket avfall på den tiden. Man blir så ledsen nu när man packar upp och det är så mycket plast.

B: Jag vet inte hur man förvarade det här i stan. Men vi bodde på Ellös på somrarna och där åkte jag ner varje morgon och köpte mjölk. Där hade dom stora kar med kallt vatten i som mjölken stod i. Men det vet jag inte om dom kunde ha här.

G: Nej jag vet inte.

Y: Men hade ni en matkällare här under?

G: Mamma förvarade ägg till exempel, det låg ju i vattenglas. Så det fick vi gå ner och det var ju jätteäckligt att köra ner händerna i.

B: Det var det värsta jag visste.

L: Men ni hade matkällare i källaren. Det hade vi också.

G: Ja och där förvarar jag ju fortfarande potatis och äpplen. Så det är bra.

L: Vi har ju gjort om vårt när vi flyttade in. Det var ju dumt.

G: Här har vi den kvar och här har vi förbättrat den i stället.

L: Smart.

Konsumhuset och löständer

G: Efter Konsum kom Georg Anderssons skyltfabrik och sen kom det en annan verksamhet. För då passade jag en liten flicka som bodde på andra våningen. Då var jag barnvakt där och skulle få se på TV. Det var bara det att dom visade den där Tredje mannen. Så jag vågade ju inte se på det. Det blev ju görtokigt.

L: Men det är samma hus, Konsumhuset och det blev sedan då?

G: En skyltfabrik och sen kom jag inte ihåg vad det var. Så köpte min chef det som drev tandkliniken och efter honom så köpte vi det och jag drev fotvård så att jag har varit där i många år

L: Just det så efter Konsum blev det skyltfabrik?

G: Och sen så är det någonting emellan där som jag inte kan komma ihåg. Sen var det tandklinik och sen var det fotvård. Tandkliniken var ganska länge. Vi gjorde löständer.

Y: Those were the days när vi behövde den formen.

B: Nej löständer är inte så vanligt numera.

Y: Jag kommer ihåg min gammelmormor och gammelmorfar som låg och gapade och hade vattenglaset bredvid med tänderna i.

B: Men väldigt spännande!

G: Det var ett av rummen på Klintens väg för att det är samma som Ivarssons eller Tobaksaffären att man gick in och så var det två dörrar. En åt varje håll så att man hade samma ingång men gick åt varsitt håll.

Den gamla strykinrättningen

Y: (läser från gammal intervju): *Här i huset fanns en strykinrättning när vi flyttade in.*

B: Strykrummet.

L: Strykinrättning, Oxhagsgatan 18. Så hit gick mammorna när de behövde.

G: Stryka och mangel och sånt, för sen hade dom på Kungsladugårdsgatan i ett av radhusen i källaren. Då gick mamma dit med mangelkorgen och manglade tills de köpte en sån här mangel dom vevade.

Y: Och mangelkorgen var den en i trä?

G: Ja flätad, som var väldigt vanlig förr.

B: Hon måste ha tagit den på cykeln?

G: Ja det vet jag för jag brukade följa med.

L: Men strök man inte själv?

G: Det var ju det att det var gasspis. Man hade gasspis och det var inte lätt att värma ett strykjärn där. Dom blev ju sotiga. Så det var ju det som var för många människor.

Y: Det är helt fantastiskt. Man fattar.

L: Så de värmdes sina strykjärn påG: De måste ha haft något annat. Jag kommer inte ihåg

L: För det fanns ju ändå el

G: Ja det fanns det men om du tänker dom där gamla strykJärnen. Det fanns ju inga moderna strykJärn på 20-talet. Så den strykinrättningen var ju mer från slutet av 20-talet 30-talet. Sen kom ju det elektriska mer och man började stryka. Men från början var det ju dom här tunga av järn och dom måste man ju värma på gasen

Y: Så det var inte sådana som man lägger in kol i?

B: Det kan det ha varit.

L: Men när du var liten fanns det inte el-strykJärn?

G: Jo det fanns det.

L: Men strykinrättningen var ändå kvar.

G: Jo för det var ju mest för mangel då. Linnedukar som man använde, damastdukar mycket. Den här (bordsduken) har jag manglat men nu har jag en elmangel. Jag tror aldrig att Barbro har manglat.

B: Nej jag hade en mangel förr, men den är salig i åminnelse.

L: Det har ju inte vi i vår generation.

G: Jag gillar ju att mangla.

Y: Vi hade en jättestor i huset när vi flyttade in, som vi tog bort eftersom den fyllde tvättstugan.

Hirsemans konfektyr

Y: Nu är jag på nästa grej och det är ju godis.

G: Då kan jag berätta att de nya ägarna hittade på vinden en bräda: *Oskar Hirseman*, var det skrivet på den. Jag tror inte hon sparade den men hon tog kort i stället.

L: Och stavningen?

B: Hirsemans konfektyr. Det var konfektyr – verkligen!

L: Och den låg?

G: I näst sista huset på nr 7 låg den. Oxhagsgatan nr 7.

L: Det var roligt att det fanns en konfektyraffär.

G: Och så stannade sonen vid staketet. Han kom aldrig ner på trottoaren eller gatan utan kom till staketet och man vågade ju inte fråga: *"Har du något?"* Utan det var han som sa: *"Skulle ni vilja ha lite trasigt godis?"* *"-Ja tack gärna!"* Man hade lärt sig att vara artig på den tiden. För om man inte tackade och neg så gick de ju hem till mamma och klagade.

B: Det var en tant här borta som klagade.

G: Bagare Olssons fru som hade Mariakonditoriet. Henne var man dörädd för!

B: Hon var barsk och såg arg ut. Att niga var väldigt noga.

Y: Det var länge sedan.

Broströmska mjölkbutik

Y: (Läser) Sen har vi borta i Broströmska, en massa affärer. Där fanns en mjölkbutik.

G: Men det var en gudstjänstlokal. På första och andra våningen kunde det finnas barn för det var väldigt mycket på söndagen. På andra våningen var prästerna och hade gudstjänster.

L: Det kanske vi också ska ta med?

G: Det var speceri, charkuteri och mjölkaffär. Kanske var mjölkaffären längst bort.

B: Jag tror det.

G: Ja, charkuteri låg mellan speceri och mjölk.

Broströmska gudstjänstlokal

L: Ska vi ta med det här med söndagsskolan också?

Y: Ja det tycker jag.

G: Där brukade det vara julfest och då fick man godis och den lilla negerpojken (En gipsfigur) som satt och tackade. Den står ju i Carl-Johans församlingshemmet nu.

L: Söndagsskola och så fanns det en gudstjänstlokal.

G: Det var samma. Man hade både första och andra våningen och den stora lokalen på andra våningen där de höga fönsterna är. Men ibland användes även första våningen när det var många barn i söndagsskolan. För det var ju olika åldersgrupper.

Y: Så andra våningen både söndagsskola och gudstjänst och första våningen bara söndagsskola.

G: Ja när det behövdes. För det var ibland små barn och Inger Larsson, hon bodde i huset och hon var där ibland och var med i Kyrkorådet i Carl-Johan i många år.

Taxiverksamhet i Gustav V:s Minne

Y: Spännande så kommer Fagerberg som hade taxiverksamhet.

G: Och speceriaffär. Det var två sonhustrur som stod där. Om inte tre? För det var Pärs, för de hade väl tre pojkar? Pär var han som syntes och hördes mest och det vet jag att hans fru var där och så vet jag att det var en till i alla fall. Så två sonhustrur var det i alla fall.

L: Och nu är vi på Fågelfångaregatan.

G: Ja om du tänker dig den stora som vi säger Gustav den V:s minne. Han fick den i 90-årspresent. Det stora huset Gustav den V. Om man går Ståthållaregatan rätt upp så är det ju ett stort hus där.

Y: Det som är Altbo?

G: Ja vi säger ålderdomshemmet Gustav den V:s minne. Där bodde bara gamla människor. Det är ju ett rum och kokvrå i dom flesta lägenheterna. Och det var ju samma i dom andra husen som ligger här på Oxhagsgatan/Fågelfångaregatan. De var också sådana hus, utom det sista som var det blinda. Där bodde blinda människor.

L: Men Fagerbergs?

G: Ja det lilla huset.

L: Ni kallar det Gustav V:s minne?

G: Ja, det står på. Det var en bra present han fick (skratt).

B: Tror du att han tyckte det?

G: Jag tror aldrig att han har sett det.

L: Men då ska vi ha med Fagerbergs också.

G: De drev Speceriaffären och de bodde där i en villa, eller dom bor fortfarande, släkten.

L: Fagerbergs, då hade han taxirörelse och en speceriaffär.

B: Det var mycket aktiviteter i väldigt många hus.

L: Men då låter det som, att de som bodde i huset hade en liten affär och inte som idag, utan det var en extrainkomst?

G: Ja, men det var ju en inkomst för släkten kan man säga. För hans barn och deras fruar som skötte det. Så det var ett arbete helt enkelt. Pär han körde. Det var en Volvo Duett, hette det. En så liten skåpbil och den körde han ju ut varor i. Han hämtade varor och han servade dom i affären och han var väldigt käck och glad och pigg. Han var den yngste sonen av Fagerbergs.

Dåtidens ICA Toppen och Bosse Högberg

Y: Nu har vi hamnat i det som nu är Ica Toppen och där fanns det förr: Konsum, skomakeri, post, och kemikalieaffär

G: Och jag försökte luska lite när jag var på Välen, för att vi bor grannar med Bosse Högbergs brorson.

B: Ni vet vem Bosse Högberg var?

L: Boxare.

G: Det var så att Bosse Högberg var ihop med en tjej och hennes pappa hade skomakeriet. Så jag försökte ta reda på vad hon hette. Men då ringde våran grannfru sin svärmor och frågade om hon kom ihåg vem Bosse hade varit ihop med. Men han hade varit med så många så hon räknade upp så många, att jag vet inte vem det var. Och Anita Lindblom. Så det gick inte. Jag tänkte att det hade varit roligt för då hade jag ju vetat lite mer.

L: Så ICA Toppen:

Y: (läser) Konsum, skomakeri och Post.

G: Post och kemikalieaffären låg på gaveln där det är uppgång till Slottsskrivaregatan. Posten låg på hörnet Kungsladugårdsgatan.

Ahlbergs speceriaffär

Y: Och på Snäckvägen där var det Ahlbergs speceriaffär. Är det mannagryn och ansjovis? Vad är det man köper i speceriaffären?

B: Mjöl och socker, kaffe.

G: De låg på Kungsladugårdsgatan/Snäckvägen. De hade ett fönster mot Kungsladugårdsgatan.

Y: Det är ju i vår länga!

B: Ja visst är det, det.

G: Nu bor ju Sommerfeld där, Eva och Lars

Y: Och det var där du hade en kompis som gick och hämtade på krita?

G: Ja, Eva Gunne. Jag fattade inte varför mamma inte gjorde så. Bara hämta utan att betala! (Skratt) Men mamma sa att man inte kunde det. Men då trodde jag att det var för att hennes pappa var politiker (Skratt).

B: Fördelar.

Farbror i radiobil

Y: Nu är jag på sossar: Axel Dalström och...

G: Ja för det är ju första radhuset, Kungsladugårdsgatan, på hörnet.

B: 57 är det.

G: Erlander var på hörnet, så är Lindholm på vänster.

L: Så när du går ner för Klintens väg och svänger vänster där.

G: Ja och det är nedanför skomakeriet.

B: Där bodde Herman Lindholm.

G: Den store farbrodern i radiobilen.

L: Han startade också Liseberg.

Y: I huset bredvid bodde Axel Dahlström en annan sosse.

Stig Gunne

Y: Och nu är det andra (parti)kulörer: Erik Gunne.

G: Nej Stig var det, Erik och Eva Gunne var syskon. Jag var mycket där. Pappa Stig var mycket borta i kommunfullmäktige. Han höll alltid på att läsa en massa brev och papper och sånt. Så jag sov ofta där. Sen gifte han sig med Stina Wallerius. Och hon var ju riksdagsman. Då blev det ännu mer frånvaro, när både han och hon var borta. Erik var ett år yngre än mig.

B: Han gick ju bort förra året.

L: Var bodde de här Gunne?

G: På 30 bodde dom. Oxhagsgatan 30. Om Konsum låg på hörnet där på Oxhagsgatan så är det inte nästa, nästa, nästa men nästa, mitt emot kyrkan. För huset som ligger mitt över har hörnet Majgatan/ Oxhagsgatan. På samma sida som vi är på.

B: Nu bor en Camilla där.

Konstnären Teodorsson

Y: Jag hittade konstnären Sten Teodorsson.

G: Men då kan vi ju prata med hans barnbarn! De var hemma igår sa Helena, och rensade ogräs. För de är väldigt mycket på Tjörn.

L: Var?

G: Fågelfångaregatan hörnet Ståthållaregatan. Mitt för ålderdomshemmet.

B: På nr 6 familjen Teodorsson. Men vet du vad han hette?

G: Nej man sa bara efternamn förr. Man hade inga förnamn.

L: Är det där som gamla mamma Teodorsson bor?

Innan kyrkan byggdes

Y: Barnens lek vid kyrkan

G: Ja det var en bra äng där innan kyrkan byggdes. Pojkarna sparkade boll och flickorna var också där. Det var en liten ordnad lekplats där, en sväng in i buskaget. Där var ju sandlåda och sånt

B: Ja du menar där syrenerna är?

G: Och sen lekte man väldigt mycket borta på Sundhagsgatan. De husen i tegel var ju inte alls byggda. Där cyklade vi i den skogen

Två lösa Bill och Boy

Y: Ja det kommer senare men nu har vi: köpa två lösa Bill i Pressbyrån!

B: (Skratt)

G: På Slingan.

B: Ja det var ju en slinga där vagnen vände.

G: Precis, före Ica Toppen (mitt emot) där var ju en rondell med skenor.

B: Där fanns en pressbyrå av något slag. Där kunde man köpa två lösa Bill och Boy och vad det var. Och så var det lite tallar och buskage och sånt. Så man kunde stå och gömma sig om man ville.

G: Men det var inga villor byggda på den kullen.

L: Så man tjuvrökte och pussade pojkar.

G&B: Ja (Skrattar)!

G: Och där bor du i närheten! Rökning var ju något man skulle prova. Jag minns när mamma kom upp när Barbro hade kompisar och sa: *"Birgitta är ju väldigt trevlig men det är ju väldigt vad hon röker"*. För det var så mycket i askfattet.

B: Och så log mamma lite grann.

G: Hon tänkte att du skulle erkänna, men det gjorde du inte.

B: Och så fick man ju ha fönsterna öppna, Gud bevara mig väl! Det blev korsdrag.

G: Ja fy vad det luktade!

Knarkaffärer

Y: Knark.

B: Mitt emot Gustav den V:s minne.

L: Vid statyn?

G: Ja och längre ner. Vad var det Helena sa. De ropade häromdagen: *"Ska du köpa en påse med barngodis?"* Och så slänger dom ner från fönstret.

B: Och affärerna går så fort säger Helena, att man inte hinner blinka.

G: Ja, så kommer en BMW och så några minuter senare så är dom väck.

B: Så det är en väldig försäljning där.

G: Vi har ju fått ett journummer (till väktare).

Y: Det fanns ju ölställen nere vid Älvsborgsgatan.

G: Ja men det märktes aldrig här.

Musik

Y: Angående Slottsskogsvallen och oväsen, så hörde man än(...).

G: Ja, häromdagen så hörde vi.

B: Ja, Johan Glans var där.

G: Nej det var på kvällen innan.

L: Det var hon Miriam ...

G: Ja just det. Jag tänkte först att det var hon Eva Holmberg, som ordnat något där uppe. Men så sa lilla Signe: *"Du hör väl att det kommer från Slottsskogen?"*.

Fika hos Galigani

Y: Sen har vi Galigani. Där kunde man gå och fika.

B: Ja, både sommar och vinter. Det var en italienare som hette Galigani.

G: Vid Slottsskogsvallen, bredvid den lilla dammen som är. Där är en gul villa, låg och avlång och där kunde man sitta ute. Vi åkte skidor bakom.

B: Inte den stora villan. Där bodde han (Roland) Jerneryd, som var sportchef (idrottsdirektör) i Göteborg. Han bodde där i jättemånga år. Och Sun Axelsson bodde i Slottsskogen i den här bostaden som ligger där vid Pingvinerna. Hennes pappa var stadsträdgårdsmästare

Skidor och skridskor

Y: Och mera lek (citerar): *"Man vågade inte åka i Bragebacken."*

G: Nej, men då åkte man där emellan Jerneryd och Galigani. Där var en lagom backe.

Y: Och så åkte man skridskor och fick ha skridskorna på sig när man fikade

G: Det var Vita Bandet. För där var ju sjön. På gaveln av vita bandet. Ja, vi gick till Slottsskogen.

B: Och så kunde man köpa en kanelbulle och kakao.

G: Ja det fick man göra där,

Y: Och så fick du sy i skinkan av en trasig flaska efter lek i Skytteskogen!

G: Ja då lekte vi. Cykelväg hade de gjort inne i, så man kunde cykla mellan träden och sen klättrade vi. Man klättrade på höjden. Här fanns inga hus. Sen så åkte vi mycket skidor vid ingången till Slottsskogen. Där det är en gångväg nu.

Inga kylskåp

B: Ja, det har blåst många vindar efter det här. Det är ju helt makalöst. Och mjölkaffärer låg nästan i varje hörn på landshövdingehusen här nere.

G: Och fiskaffärer.

B: De hade öppet på söndagarna då, eftersom folk inte hade kylskåp (för att förvara mjölken).

L: Men det var ovanligt då, med öppet på söndagar.

Skomakeriet

Y: Skomakeriet vid Mariaplan är det samma som ligger kvar?

G: Nej, skomakeriet låg innanför, om man kommer här på Kungsladugårdsgatan och så. Och kemtvätten är ju inte heller kvar. Men den gatan som man kommer ner till Korvkiosken. Då låg Udéns där. Sen flyttade dom för de var mer en väskaffär. Det var inte skomakeri utan en väskaffär. Nu är det

ju skomakeri mer. Men min klasskamrat gifte sig med dottern till Udén och så övertog han skomakeriet och han hade det på Kungsladugårdsgatan.

Farliga Svalebo

L: Sen hade vi den farliga Svaleboskogen.

G: Ja, där var man jätterädd. Jag hade en klasskamrat i villan, om man tänker sig att man går bakom engelska radhusen. Så ligger det ju ett hus på höjden. Första huset intill skogen.

B: Där finns flera lägenheter.

G: Ja, och där bodde den här Agneta och då var man ju jätterädd, att hon vågade bo där och gick ut på balkongen och tittade ner där. Det var jätteobehagligt när man var på barnkalas där.

B: Men jag vet som är så mycket äldre, men man blev ändå påverkad av att de pratade om Blodnävar, eftersom man skulle gå till skolan den vägen.

Kyrkogården

G: Då körde ju alla med hästtransporter till kyrkogården med kistor och så där. Gatan gick där promenadvägen går nu och så var det grindarna in, så dom körde rätt in. Så den backen var ju inte, utan de körde rakt in. Nu har dom ju gjort om. Så det var ju väldigt mycket trafik så. Och så var det ju en stor äng och ingen skola och så gick det ett vattendrag med en liten bro över i trä. Men man kunde leka på skolängen. Där var ju en väldigt stor lekplats och där körde ju inga bilar heller. Så det var bara den gatan så gick den in i kyrkogården och så gick den runt muren.

Ingen lek på skolgården

L: Så ni lekte på det som var seminarieängen?

G: Nej, för på skolgården fick man aldrig leka. Nej, man fick bara promenera fram och tillbaka. Lärarna gick ju kanske en tre, fyra i bredd och kollade så att man inte lekte och så var det ju toalett under gymnastiksalen. Så man kunde ju aldrig gå på toaletten. Det fanns ju inga toaletter inne. Nej, man fick inte leka. Nu är det ju lekplats och de skriker och ropar och leker. Så det är en väldig skillnad och så hade vi, att man fick dricka vatten. För vi hade en sån fontän. Där kunde man dricka vatten. Om man tittar på klockan så var den liksom rätt ner där på skolgården. En väldigt vacker sak var det, där man fick gå upp på ett litet trappsteg.

B: Gittan har alltid varit så liten så hon har aldrig nått (skratt)!

G: Sen hade vi ju simbassäng och tandläkare och läkare så det var ju annorlunda jmf med vad skolan är idag.

Blomsterbutik

Y: Idag finns ju en liten blomsterbutik vid kyrkogården, men det har jag inte heller hört att det fanns en blomsterbutik eller någon som sålde grönsaker?

G: Men den blomsteraffären...

B: Har legat där väldigt länge.

G: Men inga grönsaker och sånt här. Utan det var ju blomsteraffär på Mariaplan. Annars var det inga blommor här i närheten.

Fiskaffären

G: Grönsaker, var inte det fiskaffären som hade lite?

Y: Var låg den?

G: Det fanns en på hörnet nere på Kungsladugårdsgatan. Om vi utgår från Ståthållaregatan och över spåren, så låg det på första radhuset på höger hand. På andra hörnet låg en godisaffär eller Klintens bageri menar jag.

B: Det var väl också en sån stor trappa upp minns jag. Det var bara en affär, en fiskaffär.

G: Nej den är inte kvar.

Klintens bageri och Annies gottaffär

Y: Men bageri alltså?

G: Ja på andra sidan hörnet är där är fortfarande fönstren kvar, stora fönster. Både godisaffären och Klintens bageri och de bakade på. Jämte låg Annies gottaffär. Då gick man in där och hon sa: *"Skulle ni kunna posta ett brev till mig?"* Ja! Brevlådan låg ju här nere och så fick vi en godis. Därför gick vi dit ofta för att höra om hon inte hade något att posta.

L: (Skratt) Men sa ni Klintens bageri?

G: Och de bakade på Ståthållaregatan lite längre in, vad heter det?

B: Kålgården.

G: Ja, för Lugnet är ju längre ned. Där låg bageriet.

L: Tänk så tätt det är med inrättningar.

G: Ja här var ju affärer överallt.

Y: Obegripligt att man kunde få snurr på det?

Bisyssla och Operalängd

L: Men jag tänkte de har väl olika. Jag har rest jättemycket i Afrika på olika och där är det också en affär i vartannat hus. Man har en liten affär, ofta kvinnan i huset som har ett kylskåp. Så har man en liten affär och ofta har man en massa andra verksamheter. Så affären är ju inte det som idag, när man har en ICA-affär, så är det ju ett mångmiljonföretag. Och då var det kanske bisyssla?

G: Ofta var det samma expediterna hela dagarna. För Klintens bageri dom bakade ju där, sen hade dom expedit i affären. Och jag har för mig att det var samma tant, när man köpte den där Operalängden. För farbror Karlsson som bodde där, varje lördag så skulle han och hans fru ha godis (en Operalängd) och då gick de alltid ner och kom med den där kartongen.

L: Såna där rutiner, att man köpte samma. Det gjorde ju vi också när jag var barn. Samma sak varje lördag. Så är det verkligen inte nu.

G: Nej (skrattar)!

B: Mamma var väldigt förtjust i den där Operalängden. Den var väl så här hög ungefär (visar) och så var det choklad ovanpå. Nu kommer jag inte alls ihåg.

G: Med marsipan!

B: Men den köpte hon. Ja den var smarrig.

Trikåaffär

L: Ja men så fint. Nu har vi 26 olika inrättningar här.

G: Och sen lite längre ner in mot Lugnet var det trikåaffär. Även hörnet Gatsmygen

B: Tre galgar.

G: Ja, men det var Vega. Men jag tänker på dom på Kungsladugårdsgatan och Godhemsgatan, där var massa affärer.

Fyra bagerier

B: Bagerier låg där tätt.

G: Ja Holmgrens bageri.

B: Ellens konditori på Vänmötet.

G: Så NG så det var fyra bagerier och konditorier på ett litet område. Men folk måste ju ha handlat annars hade de inte kunnat fortleva.

Y: Men om Speceriaffären inte säljer bröd, så måste du ju ha bröd.

Gottaffären på Kungsladugårdsgatan

G: Och vi har alltså en bekant, Viveke som är 93. Hennes man var musiker i militären och blev pensionerad tidigt och köper den gottaffären vid Kungsladugårdsgatan. Det går ju in en tobaksaffär ligger ju där och Zoologiska affären och så ligger det ju en affär, jag vet inte om det är en damfrisering? Där var gottaffären. Den köpte han, så hon var ju där Viveke. Och då hade Effkå inget godis eller frukt. Så då blev dom irriterade när Effkå startade det. Effkå, Filip Kanter berättade att han hade charkuteri och så var det ju Konsum där Effkå är idag. Då köpte ju han den affären och så blev det ju Effkå för han hade ju Charkuteri. Då tyckte inte dom att dom började sälja godis.

L: För då tog dom deras kunder?

B: Då blev det konkurrens där. Men det gick nog bra ändå.

G: Men det var det som du sa, man hade bara en viss del av varor. Man hade inte ett så brett utbud som idag.

Ica Toppen och Kvantum

L: Precis som Ica Toppen som har allt.

G: Ja, och ändå har dom inte allt. Om man tänker igår, när vi åkte hem från Malevik så gick jag och den lilla Signe in på Kvantum. Och hon hittade, men inte jag. Alltså jag har aldrig varit där.

Y: I Hovås?

G: Vilken affär! Alltså så stor och jag visste inte hur vi skulle hitta ut. Som tur var så visste hon det. Men det är ju för mycket. Det är ju inte klokt.

L: Men det har hänt mig flera gånger. Jag minns en gång när jag skulle ha limeblad, till något konstigt vad det nu var. Jag örlade runt på Sisjön i stora affärer och hittade det inte. Och så gick jag in på Ica Toppen på vägen hem och där hade dom. Så dom är ju väldigt välsorterade.

Om kartan

L: Men har vi nu våra 26 platser?

Y: Ja nu har vi det som var från den här intervjun i alla fall. Plus någonting till och det är ju ett väldigt gott underlag, om man tänker sig att man gör den här (kartan) större och sätter upp, så är det något att ha ett samtal ifrån.

L: Absolut, så sätter vi att detta är kring 1950 ungefär.

G: Ja men det är bra.

Om knark och tobak

Y: Utom knarkförsäljningen då?

L: Jag vet inte om vi ska ha med den.

G: Vi visste inte ens vad det var då.

Y: Jazztobak. (Cannabis)

G: Det var bara tobak, vi visste vad det var.

Y: Ja det tror jag, eftersom det kom med jazzen. Då kom också narkotikan.

L: Det fanns när jag var barn på landet.

G: Det var inget man pratade om heller. När jag gick på Folkhögskolan, så var det aldrig någon som pratad om sånt. Vi pratade aldrig om det. Tjuvrökning kunde det vara. Men det var ju det enda. Inget annat. Ingen alkohol och sånt heller utan livet var lite lugnare.

L: Lite mindre komplicerat.

B: Det är inte så lätt att vara ung idag. Det är för mycket frestelser.

Barn och teknik

G: Och sen det här med den här tekniken med barn och ungdomar. Det är på gott och ont.

L: De fastnar.

B: Vad var det Signe sa igår? När vi skulle sätta laddaren vad det var.

G: Ja du la den på laddning. (Citerar Signe) "*Jag sätter på strömsparläge på den*" 8 år då!

Alla: (Skratt)

G: Jag vet ju hur man gör, men det är ju inte vad man tänker att en 8-åring.

B: Det var så självklart för henne.

L: Men jag har en sån rolig historia med ett av mina barnbarn, när han var 3–4 år gammal och så skulle han gå på en synkontroll och de där minsta små siffrorna såg han inte riktigt, så då gick han fram till väggen och gjorde så här (Visar förstoring med handen).

Alla: (skratt)

G: Men det var ju bra.

Y: Eller små barn som går fram till TV:n och börjar (visar swipa) och vill byta bild.

Hänga med

G: Det är något helt annat. Vi hänger inte riktigt med där.

L: Men ni hänger med ändå. Här ringer ju stup i kvarten (på mobilen).

G: Ja vi har vår före detta grannpojke från Schweiz. Det var han som ringde till Barbro först. Han har köpt hund. Då skickar han på Whats Up och då åker ju filmerna rätt in i min kamera och lägger sig där. Så jag får så mycket hundbilder. För det är videos och allt möjligt.

Y: Tack för detta roliga samtal!

Tråkiga affärer

G: Tänk att det varit så otroligt många affärer och nu är det nästan ingenting. Det är sorgligt med tanke på gamla människor ska behöva åka till såna stora affärer.

L: Ja och irra runt.

G: Nä det är jättejobbigt. Vi var på det här Ö&B som har öppnat, aldrig mer att jag går in där. Det går inte att hitta och det går inte att fråga. Bara stora ytor och mängder med grejer.

B: Det var tråkigt att gå där.

G: Jättetråkig affär.

B: Det var svårt att se och så dåligt uppställt, man kunde inte se vad det var nästan.

G: Och det är synd om människor. Alla är ju inte unga och pigga och då är det inte enkelt.

Y: Och det blir bara större och större.

Butiksdöd

G: Nu kan man beställa hem det på nätet så kan de komma hem med det och så passar det inte och så ska man byta.

L: Jättekrångligt och så utarmar det centrum. Jag försöker handla så mycket jag kan i riktiga affärer.

G: Ja det är det man ska göra.

B: Att centrum ska försvinna på grund av sådan här saker. Men det gör det.

G: I mindre affärer är det mycket lättare att handla i.

Y: Det är dyrare. Men ändå, om ni uppfattar att det är lite butiker, så är det ju ändå mycket om man kommer till andra områden, där det verkligen krävs att man är rörlig och alert.

G: Det räcker att du kommer en liten bit utanför stan bara. Hovås eller Askim eller så, där är inte enkelt. Askim där vid kolonin för dom som bor permanent. Dom måste antingen ta sig till Åkered eller Frölunda och då gäller det att man antingen kan åka buss eller bil.

L: Jättekrångligt.

G: Gå, gå ju inte, att handla och bära hem.

Vinbar

L: Men det vore trevligt med en liten bar i området tycker jag.

Y: Ja en liten vinbar.

G: Men våran granne här borta, som joggar eller går promenader på morgnarna, hon säger att nere vid Enoteca där nere, där sitter jättemånga som både kräks och gör allt möjligt på stolarna. Åk en morgon så får ni se.

L: Där kan det vara lite stökigt ja.

B: Dom både kräks och annat.

G: Då är det ju inte trevligt att gå på ett sånt ställe där någon har suttit och gjort både det och detta.

L: Ingen bra reklam.

Y: Nej men just det småskaliga men vi har funderat på det att ha en liten pop-up?

G: Men var ska den ligga då?

B: Kyrkan?

Y: Annars har vi pratat om vid Ica Toppen, att utöka på den sidan eftersom där är så mycket människor.

B: Synd att inte Slingan är kvar.

Y: Ja, vi vill ha tillbaka Slingan.

L: Där ja, där rör sig folk.

G: Ja för många går, på väg till olika ställen just där.